

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: T. P.**, bytem „X“, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem v Ústí nad Labem, Velká Hradební 3118/48, zastoupeným Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem se sídlem v Děčíně, Řetězová 2, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.4.2012, JID 48320/2012/KUUK/Sur, č.j. 1166/DS/2012,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 6.4.2012, JID 48320/2012/KUUK/Sur, č.j. 1166/DS/2012, a rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odbor kontroly, ze dne 23.2.2012, č.j. MM/OK/PD/81952/11/R, **se zrušují pro vadu řízení** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 3 000,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6.4.2012, JID 48320/2012/KUUK/Sur, č.j. 1166/DS/2012, kterým bylo rozhodnuto, že se odvolání žalobce zamítá a rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odbor kontroly (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 23.2.2012, č.j. MM/OK/PD/81952/11/R, se potvrzuje. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), který spáchal tím, že dne

5.9.2011 v 8.52 hod. v obci Valtířov, u autobusové zastávky, ve směru na Ústí nad Labem, řídil motorové vozidlo tovární značky Seat Cordoba, registrační značky „X“, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním předpisem, neboť v měřeném úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, mu byla radarem naměřena rychlost 86 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši 3 km, byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 83 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Žalobce v žalobě navrhl zároveň i zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalobce v žalobě uvedl, že před správním orgánem I. stupně namítl, že dopravní značka označující začátek obce byla zakryta zelení, což doložil pořízenou fotografií. Vzhledem k tomu nevěděl, že se nachází v obci a nemohl tomu přizpůsobit rychlost jízdy. Skutečnost, že značka byla zarostlá zelení potvrdil i svědek pprap. K.. Správní orgán I. stupně v rozhodnutí uvádí, že provedl místní šetření, kterým bylo zjištěno, že viditelnost dopravní značky z jedoucího vozidla byla dostačující. O provádění tohoto místního šetření, které žalobce považuje za ohledání na místě podle § 54 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), nebyl žalobce vyrozuměn. Předmětné místní šetření bylo údajně provedeno dne 8.10.2011, zápis o něm však byl vyhotoven až dne 30.1.2012, tj. až po vydání prvního rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Tento časový odstup mezi provedením místního šetření a vyhotovením zápisu o něm správní orgán nijak nezdůvodnil. Správní orgán I. stupně dále v rozhodnutí uvedl, že jím předložená fotografie je pořízena z jiného úhlu, než jak značku vidí jedoucí řidič. Místo pořízení fotografie ze správného úhlu však pořídil správní orgán I. stupně pouze úřední záznam. Ze žalobcem předložené fotografie vyplývá, že se jedná o přehledný úsek s dohledností na vzdálenost několika stovek metrů s minimálním provozem, a proto nic nebránilo správnímu orgánu I. stupně poříditi vlastní fotografii. Tyto námitky uplatnil žalobce již v odvolání k žalovanému, avšak ten se s těmito námitkami vůbec nevypořádal.

K podané žalobě se písemně vyjádřil žalovaný, který navrhl její zamítnutí a popsal dosavadní průběh řízení. Zejména poukázal na to, že již jednou odvolání žalobce vyhověl, neboť nebyl podle § 36 odst. 3 správního řádu seznámen se všemi podklady pro rozhodnutí, a to právě s úředním záznamem o místním šetření. V dalším řízení správní orgán I. stupně tuto vadu napravil. Žalovaný je přesvědčen, že s původně nesprávným postupem správního orgánu I. stupně se vypořádal již ve zmíněném zrušovacím rozhodnutí, kdy námitkám žalobce vyhověl. Správní orgán I. stupně se v dalším řízení s touto původní nesprávností vypořádal, když dal žalobci možnost se k zápisu z místního šetření vyjádřit před vydáním nového rozhodnutí. Z tohoto důvodu je opakovaná námitka porušení ustanovení § 51 odst. 2 správního řádu nedůvodná.

Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval replikou, v níž uvedl, že dodatečným seznámením se zápisem z místního šetření bylo napraveno porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, nikoliv porušení ustanovení § 51 odst. 2 správního řádu. Žalovaný se vůbec nevyjádřil k ostatním skutečnostem uvedeným v žalobě, tedy k tomu, že zápis z místního šetření, které se mělo uskutečnit dne 8.10.2011, byl vyhotoven až dne 30.1.2012, ani k tomu, proč nepořídil vlastní fotografickou dokumentaci.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen („s.ř.s“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává

rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí (§ 72 odst. 1 věty první s.ř.s.). Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které je povinen zkoumat bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s.ř.s., avšak takové nedostatky nebyly v projednávané věci zjištěny.

Soud po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Ze správního spisu postoupeného žalovaným vyplývá, že žalobce již při svém výsledku před správním orgánem I. stupně dne 5.10.2011 uvedl, že značka označující začátek obce není vidět, neboť je zakryta zelení. Na podporu svého tvrzení doložil fotografii značky, z níž je patrné, že většinu značky zakrývá listový strom. Svědek P. K. uvedl, že je vidět, že na místě je značka začátek obce, avšak je zarostlá zelení. Svědek P. O. uvedl, že řidič přijíždějící do obce musí značku vidět. Dále uvedl, že pokud by nebyla vidět, na druhé straně silnice v tom samém místě je cedule označující konec obce, tudíž lze předpokládat, že na této straně bude i začátek obce. Ve správním spise se dále nachází listina označená jako „Úřední záznam o provedeném místním šetření“ ze dne 30.1.2012, č.j. MM/OK/PD/81952/11, v níž je uvedeno, že zástupce správního orgánu, oprávněná osoba p. L. M., provedla dne 8.10.2011 v 9.00 hodin místní šetření ve věci. Projížděla inkriminovaný úsek směrem z Velkého Března směrem na Ústí nad Labem jakožto řidička vozidla. V úředním záznamu je dále uvedeno, že dopravní značka IS 12a „Obec“ při dodržení maximální povolené rychlosti byla z jedoucího vozidla z pozice řidiče zcela zřetelně vidět, aniž by byla zakryta vegetací. Ze žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný má za to, že poté, co byl žalobce seznámen s uvedeným úředním záznamem, stejně jako se všemi dalšími podklady rozhodnutí při ústním jednání dne 20.2.2012, již nelze úspěšně uplatnit námitku porušení ustanovení § 51 odst. 2 správního řádu.

Podle § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

Podle § 51 odst. 2 správního řádu provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování.

Místní šetření, které v daném případě provedl správní orgán I. stupně a které se stalo stěžejním důkazem vyvracející obhajobu žalobce spočívající v tom, že značka značící začátek obce byla zakryta zelení, lze považovat za ohledání na místě podle § 54 správního řádu, které se také někdy, a to i v právních předpisech, jako místní šetření nazývá. Při provádění ohledání na místě zjišťuje správní orgán empirickou zkušeností stav věci důležité pro vedené správní řízení. V daném případě se jedná o stav dopravní značky značící začátek obce. Důkaz ohledáním na místě je jedním z důkazů, které tvoří podklady rozhodnutí podle § 50 odst. 1 správního řádu. Pro získávání všech důkazů jsou stanovena procesní pravidla, která zaručují šetření práv účastníků při správním procesu. I při provádění důkazu ohledáním platí, že o jeho provádění musí být účastníci podle § 51 odst. 2 správního řádu včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Vedle toho musí být o provedení důkazu ohledáním vyhotoven protokol dle § 18 správního řádu (srov. rozhodnutí NSS ze dne 3.4.2012, 7 As 57/2010,

www.nssoud.cz), který v návaznosti na ustanovení § 51 odst. 2 správního řádu obsahuje i označení osob, které se jednání zúčastnily.

V daném případě lze konstatovat, že žalobce sice byl seznámen s podklady rozhodnutí, včetně úředního záznamu o místním šetření, podle § 36 odst. 3 správního řádu, neznamená to však, že by byly zhojeny vady procesního postupu správního orgánu I. stupně při získávání důkazu ohledáním na místě (místním šetřením). Správní orgán I. stupně jednoznačně porušil ustanovení § 51 odst. 2 správního řádu, když žalobce nevyrozuměl o konání místního šetření. Tímto pochybením znemožnil žalobci účastnit se uvedeného procesního úkonu, dohlížet na jeho realizaci a případně k obsahu protokolu o ohledání vznést námitky (§ 18 odst. 3 správního řádu). Důvěra ve veřejnou správu a právo na obhajobu jsou zajištěny právě tím, že řízení o spáchání přestupku je vedeno za účasti toho, o jehož vině a sankci se rozhoduje. V daném případě bylo žalobci ve vztahu ke stěžejnímu důkazu v řízení toto právo upřeno. Soudu tak nezbyvá než konstatovat, že nevyrozumění žalobce o místním šetření správním orgánem I. stupně bylo závažnou procesní vadou, kterou není možno zhojit jinak, než opakováním tohoto úkonu nebo nepřihlížením k tomuto nezákonně získanému důkazu. Vzhledem k tomu, že žalovaný toto pochybení správního orgánu I. stupně aproboval, zatížil své rozhodnutí stejnou vadou.

Z tohoto důvodu přistoupil soud bez nařízení jednání ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vadu podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., neboť došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Současně podle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku. S ohledem na to, že stejnou vadou řízení je zatíženo i rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 23.2.2012 přistoupil soud podle § 78 odst. 3 s.ř.s. i ke zrušení tohoto rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Dalšími procesními námitkami žalobce se soud nezabýval, neboť se zrušením obou rozhodnutí správních orgánů stávají bezpředmětnými.

Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení spočívající v soudním poplatku ve výši 3000,- Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 10. dubna 2013

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová